

Állhatatosságtól az első szeretetig...

Előfohász „Áldjátok, népek, a mi Istenünket, hangosan hirdessétek dicséretét! Ő tartott életben bennünket, és nem engedte, hogy lábunk inogjon. Mert megpróbáltál minket, Istenünk, megtisztítottál, mint az ezüstöt. Hálóba kerítettél minket, nehéz terhet raktál a hátunkra. Embert ültettél a nyakunkra, hol tűzbe, hol vízbe jutottunk, de kivezettél, és felüdültünk (Zsolt 66,8-12).” Ámen.

Gyülekező ének: 485.dicséret: „Jézus Krisztus, szép fényes hajnal, ...”

Fennálló ének: 125. zsoltár 1. verse: „Akik bíznak az Úr Istenben...”

Fő ének: 275. dicséret: „Az Úr Isten az én reménységem...”

Köszöntés: „Harmadszor is szólt hozzá: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte tőle: Szeretsz-e engem? Ezért ezt mondta neki: Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus ezt mondta neki: Legeltesd az én juhaimat (Jn 21, 17)!” Ámen.

Lekció: Jelenések könyve 2. fejezet, 1-7. versei: *„Az efezusi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, aki a hét arany gyertyatartó között jár: Tudok cselekedeteidről, fáradozásodról és állhatatosságodról és arról, hogy nem viselheted el a gonoszokat, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, pedig nem azok, és hazugnak találtad őket. Tudom, hogy állhatatos vagy, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg, de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet. Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbi cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz. Az viszont melletted szól, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök. Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek! Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van.”*

Előíma: Lábaidnál ülünk, Felséges Krisztusunk, és olyan őszintén hallgatjuk szavaid, mint ahogy őszinte voltál az efézusiakkal. Ma arra kérünk, légy őszinte a pozsonyi gyülekezettel is. Könyörgünk, hadd tündököljék közöttünk az örömhír, de ne rejtse el a mi gyarlóságainkat sem, amelyek olyan sokszor felszínre kerülnek olvasva Igédet. Ma bele akarunk tekinteni igaz szavad üzenetébe. Ma meg akarjuk találni a testvéreket. Ma ki akarunk lépni abból az életből, amiben nincs megbocsátás, de legfőképpen a Te barátaid akarunk lenni. Köszönjük a közösségét, egymást, a családjainkat és a nagycsaládot, a gyülekezetet, amelyben annyi minden van. Emelj most fel, vértessz fel szerelmeddel, és kérünk,

emlékeztess bennünket az eleséseinkre, a bukásainkra, de legfőképpen arra, hogy hogyan emeltél fel, hogyan vigasztaltál meg és erősítettél meg, hogyan bátorítottál és nem vetted a szemünkre a mi nyomorult életünk elhibázott perceit. Kérünk, hadd legyen ma a menny közelebb hozzánk szavad és Lelked által, mint ahogy várhatnánk és remélhetnénk, hiszen, ha szól hangodból az út, az igazság és az élet, mi csak Tőled tanulhatunk és Belőled táplálkozhatunk. Hallgass meg minket és formálj cselekvő szavaddal. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 378. dicséret 4. verse: „Világosíts meg minket...”

Textus: Jelenések könyve 2. rész 3. verse: „*Tudom, hogy állhatatos vagy...*”

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!
Tudok és tudom. Meghökkenítő ez a jelen idő. Jézus olyan őszinteséggel beszél egy-egy gyülekezet állapotáról, mintha egy lenne közülük. Jézus az Egyház Ura, a közösségek megtartója, Isten Szentje, a Cselekvő és mindent Megtevő. Elfelejtjük naponként, hogy Jézus jelen van. Krisztus él. Jézus Lelke által velünk van és szól: Tudok és tudom. Kedves Testvérek! Senki nem tud rólunk, mint közösségről annyit, mint Jézus. Jézus nagyon is képben van velünk kapcsolatban. Amikor Ő parancsol, hogy János írja meg ezeket a leveleket és címezze a gyülekezetek előjáróinak, felvigyázóinak, akkor ezt megjobbító szándékkal teszi. Ma az első levél áll előttünk a hét közül. Az efézusi állapotokról hallunk. Görög tengerparti város a kis-ázsiai térségben. Asia provincia fővárosa az ókorban. Sikeres kereskedelmi és kulturális központ. Itt áll az ókor hét csodája közül, a pogány Artemisz templom. Jézus nagyon jól tudja, milyen színes ez a város, olyan színes annak keresztyén gyülekezete is. Itt szolgált Pál apostol, Ő alapította a gyülekezetet. Előtte Keresztelő János tanítványai bukkantak itt fel. (ld. ApCsel 19) Sőt, ezt a gyülekezetet tartják a szeretett tanítvány otthonának. Több keresztyén irat is itt született. Egy életrevaló közösséggel van dolgunk. A bevezetője a levélnek nagyon ünnepélyes: Így szól az Úr. A feltámadott Krisztus szól, és ha szól, mindenki elnémul. Ha szól, mindenki Őrá figyel. Ha szól, ébresztget. Ha szól, figyelmet kér. Ha szól, életre hív. Ha szól, változást eredményez. Isten Fia

neve körülírással szerepel. Ő szól, Akit nem lehet szavakba foglalni. Kezében van minden gyülekezet. Kezében van minden közösség. Mind a hét gyülekezet Jézus tulajdona. Kinek a tulajdona a mi közösségünk? A gyülekezet nem kft. A gyülekezet nem érdekközösség és családi vállalkozás. A gyülekezet Jézus tulajdonát képezi. A gyülekezetben nem a saját terveim valósulnak meg. Aki ezt elfelejti, az bizony rossz helyen kopogtat. Mit mond rólunk Jézus? Mit mond Ő, Aki mai napig kimondhatatlan esedezésekkel könyörög az Atya jobbán értünk. A ma és a holnap Jézus hatalmas kezében van. Egy hatalmas üzenet van elrejtve számunkra a felolvasott igében, amit Jézus kétszer említ meg a mai napon, mint áldás a közösség életében. Állhatatosság. Olyan mély analízis ez Jézus részéről, mert ilyen és ilyen vagy. Jézus ajkáról hallani ezeket a felsorakoztatott tényeket áldás. Jézus látja és az Úr tudja. Ilyen és ilyen vagy. Ez egyedül Jézus ajkáról helytálló. Ő analizáljon bennünket is. Olyan útkereszteződésben vagyunk, ahol egyedül Jézus szava állja meg a helyét. Ő neki kell számot adnunk mindenről. Az első helyen a cselekedetek állnak. Milyen érdekes. Nálunk mindig a kegyelem áll az első helyen. Jézusnál pedig a hit gyümölcsei. Meg vagy térve? Jézusé vagy? Hozzá tartozol? A cselekedetek fokmérője az élő hit, amely kész Jézusért tenni. A cselekedet itt hozzáállást jelent az élethez, az életekhez. Az első az igyekezet, amely erőfeszítést követel. Nem a maradék erő megfeszítései ezek. Nem a kipréselt munka. Nem a beletuszkolt minta. Nem. Ez az erőfeszítés unos-untalan jelenlétet biztosít. Nyitott ajtókat, tágas tereket, mosolyt, bátorítást, félelem helyett szeretetet, aggodalom helyett bizalmat, csalódások helyett helytállást. Melléd álló szeretet. Téged váró hűség. Befogadó reménység. Az állhatatosság. Nem adom fel. Küzdök. Nem keseredem bele. Nem iszom a nedűt és a savanyú lőrét prédikálom. Nem kesergek azon, hogy kevesen vagyunk. Nem csapkodom az ajtót, hogy itt vagyok. Nem zavarodom bele abba, hogy milyen sorsokkal találkozom, hanem mindent Jézus kezéből veszek és mindent az Ő kezébe helyezek, Aki a Legjobban tudja, hogy mire van szükségünk. Az állhatatosság a

folyamatos keresztre nézés keresztthordozásaim közepette, mert én, mint felvigyázó, mert én mint a gyülekezet angyala kevés vagyok és leszek ahhoz, hogy oltalmazzam Krisztus egyházát. Efézusban olyan keresztyének élnek, akik nem kesztyűs kézzel bánnak a hívőkkel, hanem megértetik, hogy a gyertyatartó világossága, a gyülekezet fénye a közjük áradó kegyelem által fénylik és csak Jézus által tündököl. Egy élethozzáállás. Egy életszemlélet. Jézus az Úr, én nekem pedig Előtte és minden előtt kisebbé, legkisebbé kell válnom, hogy valóban lássam a Legnagyobbat. Mindenem Tőle van. Mindenünk Tőle függ. Mindenkor Benne reménykedhetünk. Ő mozgat. Ő épít. Ő szolgál felénk. A gyülekezet angyalainak szól, tudom, milyen vagy és tudok mindenről. Milyen megnyugtató ez az érzés. Ez azonban nem jelent pihentető jelenlétet a közösségben, hanem még nagyobb éberségre ösztönöz, mert a legnagyobb feladat a keresztyén hit megélése. Az efézusiakat Jézus megdicséri a kiállásukért, a szenvedések elhordozásáért, de van valami, aminek nem tudnak ellene mondani. A hamis tanítás és a hamis próféták. Megmaradni az igaz tanítás mellett. Megmaradni a Krisztusban. Megmaradni Jézus mellett azt jelenti, elvetni mindent, ami hamis. János nem félti az életét. A gyülekezet sorsáért sem aggodalmaskodik. Csak a kompromisszumokat kötő életekért aggódik. Aggodalom azért, hogy mivel táplálkoznak. Ezt pedig sokszor magunknak gyártjuk. A sok „mindegy”, a sok „lesz, majd valahogy” a sok „keresgetés”, a sok „kiút, megoldás, teória”, aminek a vége, nem Jézus beszéde, hanem a hamis tanítás. Megyek, mert érettebb gyümölcsre, többre vágyok. Figyeljünk arra, hogy milyen a lelki bevitelünk. Mit engedünk be, mit hallgatunk, mivel töltekezünk. Az ördög naponként igaz hamis játékot űz velünk. Az ördög naponként féligazságokkal teli üzenetekkel bombáz. Hithű keresztyénként nem engedjek be mindent az életembe. Vizsgáljuk meg! Fontoljuk meg! Rágjuk meg! Nézzünk utána, hogyan szólnak. Járjunk utána, hogy ki szól. Efézusban Jézus látja, hogy a határokat súrolja a keresztyén élet. Mindennel kacérkodnak. Mindenevők lettek. Mindent befogadnak. Színes a skála.

Nagyon színes a paletta. Nagyon nagy választék áll előttünk. Vigyázzunk! Figyeljünk! Járjunk nyitott szemmel! Értékeljünk! Helyezzünk mindent Jézus kezébe! Mit mondana erre Jézus? Mit szól hozzá Jézus? Mert nevéért szenvedést viselni, hátratételt hordozni, kiváltság, de elhagyni az első szeretet bűn. Ott állni a harcmezőn, mindig utolsónak lenni, szép és jó, de milyen szívvel. Szolgálni egy életen át, menni, tenni, venni, mindent másokért és mások helyett megoldani, oroszlánszívvel küzdeni szép erény, de milyen cél érdekében, az már másodlagos. Vigyázzunk, hogy az első szeretet lángja, tüze, vágya, érzése, a mély istenfélelem, ki ne vesszen bensőnkől. Órizzük azt, ami nemzedékről nemzedékre megtart: a drága kegyelmet. Védjük azt, mert ha nincs az első szeretet, akkor Ki hordoz? Ha nincs a Krisztusi szeretet, akkor Ki táplál? Ki az, akinek a példája hat a közösségben, ha nem a feltámadott Úr? Az önfeláldozó közösség tagjai csak akkor értékesek, ha közösségben vannak Jézussal és Tőle nyerik a továbbiakhoz az erőt. Minden csak Krisztushoz köthető. Szenvedni Jézus nevéért csak az tud, Aki Krisztusban van és marad. Élő közösség, működőképes gyülekezet, de mintha a lényeg, a lélek veszett volna ki. Elillant az első szeretet. Nem virágoznak már. Nem tündökölnék már. Nem verik vissza a mennyei fényt. Nem továbbadói az evangéliumnak, hanem csak elszenvetői mindannak, amiben élnek. Mi keresztyének vagyunk, ütjük a vasat, ez a ránk sütött bélyeg, de valahogy, a lényeg már nem él bennünk. Kiveszett az élet. Utolsó vérig küzdeni kell, de már nem is tudjuk igazán ki ellen harcolunk, milyen fegyverzettel, és milyen mellbedobással. Húha! Itt a baj. Itt nyom a cipő. Ezek az angyalok elvesztették a szárnyukat, mondja Jézus. Futnak, de már ellankadtak. Járnak, de már elfáradtak. Erejük nem újul, csak fogy és egyre fogy. Elfelejtkeztek arról, hogy miért is csinálják. A szeretet, az agapé, amely az első mozdulatokban megvolt, már nem mozdít, csak védelmi pozíciókban tart mereven és rezdületlen arccal. A jézusi szeretet nem érzés, nem kellemes bizsergés, hanem az élethez való hozzáállás. Lelki érettség. Álomból való ébredés. Ringatásból való felrebbenés. A

gyülekezet ott szűnik meg, ahol az első szeretet kihalt. Olyan angyalok szeretnénk lenni, ahol az utolsó zárja be az ajtót és oltja le a lámpát, akasztja szögre a kulcsot. Ahol már nincs jelen az élő és feltámadott Úr, ott meghalt a gyülekezet. Kihalt a közösség. Jézus figyelmeztet. Kimozdítom a gyertyatartót. De nem hal meg végleg, mert a gyertyatartóját más kapja meg. Úgy, mint az egy talentummal rendelkező élet adományát. Figyeljünk, drága testvéreim, nekünk kell változnunk egyedül Jézus szeretete által ahhoz, hogy gyülekezetünk ne haljon ki. Kihaltak a keresztyének. Kihaló faj a keresztyén ember, mert nem él benne Krisztus. Veszélyezett faj a keresztyén élet. Egyedül Jézus tud megmenteni a kihalástól. Téged és engem kell, hogy az első szeretet megérintsen. Veled és velem kell, hogy járjon Jézus az úton és akkor aki ide betér, annak helye van, lelke és szíve van, ott az élő ige, a mai ige megfogán. Akit Ő győzött le, annak élete van. „*Akié a Fiú, azé az élet (Ijn 5,12).*” De van még valami, amit az Ige említ. Ahhoz, hogy győzzek, nem elég kiállni, megállni, nem elég az első szeretet cselekedeteihez visszatérnem, hanem nyíltan ki kell mondanom, hogy melyek a gonosz és rossz cselekedetek. Nem embereket ítél el az ige, hanem cselekedeteiket. Milyen nagy különbség. A keresztyén mindenkit befogad, minden emberhez szeretettel fordul, de minden ember cselekedetét megvizsgálja. Az efézusi gyülekezet tagjainak egészséges megítélésük volt. A hamis apostolokat, a hamis cselekedeteket vissza kell utasítani. Kik voltak a nikolaiták? Ők bizony kompromisszumos emberek voltak. A császárkultusz és az Úr imádata megfért a szívükben. Áldoztak a császárnak és ott voltak a gyülekezetben is. Nem volt benne semmi rossz, mondták. Teljesítették állami és egyházi kötelességeiket is. De! Jézus ezt gyűlöli. Miért? Azért, mert a királyok és a császárok istenekként tiszteltették magukat. Olyan felségneveket alkalmaztak, amelyek kizárólag egyedül csak Istennek jártak. Amit Jézus gyűlöl, azt bizony gyűlöletre méltó. Kiállni amellet, hogy Jézus Úr az Atya Isten dicsőségére. Jézus Úr mindenk felett. Jézus. Egyedül Ő. Ezt a kizárólagosságot nem szabad elfelejteni. Ezt

vallották őseink is. Egyedül Istené a dicsőség! A pozsonyi ősök, a vértanúk, a hitükért üldözöttek, azt tették velük, amit akartak, vagy mégse... Egyedül Istené a dicsőség! Aki nem akar és aki nem tud változni, azt elsodorja a világ, de akit Jézus szeretete változtat meg, annak van kiért élnie a közösségben és felelősséget vállal másokért is. Nem hárít, nem panaszkodik és nem is várja a megújulást másától. Akik az Úrban bíznak... Akiket Isten Lelke vezért. Akik meghallják. Nem örök egyetlen gyertyatartó sem. Nem örök egyetlen közösség sem. Az angyalok szárnyak nélkül nem élnek. Ébredjünk fel és gondolkodjunk el azon, hogy mit mond a Lélek a gyülekezeteknek, köztünk nekünk is. Jézus nevében. Az első szeretetben. Az Ő hatalmas keze alatt. Az Ő Lelke által. Van fülünk? Akkor hegyezzük a fülünket! Van befogadó készség mindarra, amit a Lélek mond? Mert az Úr győzteseket akar maga mellé állítani, hiszen Ő győzött. Ő nem aprópénzre váltotta a kegyelmet, hanem gyökeresen megváltoztatta az Atya szeretetével az életet. Jézusnak csak hitbeli győztesekkel lehet áldásos szolgálata itt a földön s majd a mennyben, ahol az élet fájáról Ő maga táplál. A kiinduló pont a cél: Isten parandicsoma. Minden halló fülre szükség van. Mindenkire szükség van. Akiben Jézus győzedelmeskedett, az hal igazán. Ámen.

Utóima:

„A gyalázat összetörte szívemet, egészen belebetegedtem. Részvétre vártam, de hiába, vigasztalókra, de nem találtam (Zsolt 69,21).“

„Mert a vér a benne levő lélek által szerez engesztelést (IIIMóz 33,17).“

„– én, az Úr. De az a vér jel lesz a házakon, amelyekben vagytok. Ha meglátom a vért, akkor kihagylak benneteket, és nem ér majd a pusztító csapás titeket, amikor megverem Egyiptom földjét (IIMóz 12,12-13).“

„Jézus Krisztustól [...] aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, papokká Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen (Jel 1,5-6).“

„Nincsen azért most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, mert az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus

Jézusban a bűn és a halál törvényétől. [...] Mert akik test szerint élnek, a test dolgaira törekszenek, akik pedig Lélek szerint, a Lélek dolgaira. A test törekvése halál, a Lélek törekvése pedig élet és békeség,... (Róm 8,1-2.5-6)."

„Ekkor megkérdezték tőle: Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk? Jézus ezt felelte nekik: Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött (Jn 6,28-29)."

„Élettel és szeretettel ajándékoztál meg, és gondviselésed őrizte lelkemet (Jób 10,12)."

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „A jótékonyaságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten (Zsid 13,16)."

Áldás: „Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békeséget (IVMóz 6,24-26)!" Ámen.

Záró ének: 471. dicséret: „Felbarátim, drága Jézus zászlaja alatt,..."

Füle Lajos: Írj levelet!

Írj levelet, leveleket,
ahogyan János apostol, Péter,
ahogy Pál meg a többiek!
Új levelet a régi hírről:
hogy érdemes embernek lenni,
mert Jézus Krisztus szeretet!

Írd meg, a látszat ellenére
mindig s mindenkinek marad remény,
hogy holnap is lesz élet,
fiainké is az ígéret, pecsétje is van: a kereszt.
Ezért mindent megpróbáltatásban,
betegségben növvő magányban,
hazaváró vigasztalás van,
a szívünkig érő Igében,
nem kell hozzá emberi érdem ma sem. –
AZ ISTEN SZERETET.